

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 27 februari 2002

Nr 137—146

INNEHÅLL

Nr	Sidan
137	Lag om ändring av 13 § lagen om utkomtskydd för arbetslösa 417
138	Statsrådets förordning om inrättande av Vanda fängelse och nedläggning av Helsingfors rannsakningsfängelse 419
139	Statsrådets förordning om ändring av äktenskapsförordningen 420
140	Statsrådets förordning om upphävande av vissa bestämmelser i förordningen om tillämpning av lagen angående vissa familjerättsliga förhållanden av internationell natur 423
141	Statsrådets förordning om registrerat partnerskap 424
142	Statsrådets förordning om verkställande av konkurrensbrottsavgifter 425
143	Statsrådets förordning om ändring av 2 § statsrådets förordning om utnämning av domare 426
144	Justitieministeriets förordning om marknadsdomstolen 427
145	Handels- och industriministeriets förordning om ändring av 3 och 4 § handels- och industriministeriets förordning om grunderna för den ersättning som skall betalas till den som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster 431
146	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av non food -trädesbidrag inom ramen för stödet för jordbruksgrödor (CAP-stöd) för 2001 432

Nr 137

Lag

om ändring av 13 § lagen om utkomtskydd för arbetslösa

Given i Helsingfors den 22 februari 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 24 augusti 1984 om utkomtskydd för arbetslösa (602/1984) 13 § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 1356/1997, som följer:

13 §

Rätt till grunddagpenning

Arbetsvillkoret blir uppfyllt då personen under de närmast föregående 24 månaderna (*granskningsperioden*) i 43 kalenderveckor har varit i sådant arbete där arbetstiden under varje kalendervecka har uppgått till minst 18 timmar eller där den regelbundna arbetstiden enligt arbetsavtalet under en utjämningsperiod har varit åtminstone i genomsnitt minst 18 timmar per kalendervecka och lönen har

betalts enligt kollektivavtal eller, om det inte finns något kollektivavtal inom branschen, lönen för heltidsarbete under en månad motsvarar minst ett 40-faldigt belopp av grunddagpenningen. Vid uppfyllandet av arbetsvillkoret kan på personens begäran också beaktas en sådan period om fyra på varandra följande kalenderveckor, under vilken arbetstiden uppgår till sammanlagt minst 80 timmar fördelad på varje vecka. Arbetet kan inräknas i arbetsvillkoret endast en gång. Vid uppfyllandet av arbetsvillkoret beaktas arbete som personen har utfört efter att ha fyllt 16 år. På arbetsvillkoret tillämpas dessutom 16 § 3—5

RP 247/2001
ShUB 2/2002
RSv 3/2002

mom. Till den tid i arbete som avses i detta moment hänförs hälften av det arbete i fråga om vilket arbetsgivaren för lönekostnaderna har fått sådant stöd som avses i 2 § 2 mom. och 2 a kap. lagen om arbetsmarknadsstöd.

— — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2002, dock så att den tillämpas på sådant arbete som hänförs till arbetsvillkoret och som utförts från och med ingången av 2002.

Helsingfors den 22 februari 2002

Republikens President
TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 138

Statsrådets förordning**om inrättande av Vanda fängelse och nedläggning av Helsingfors rannsakningsfängelse**

Utfärdad i Helsingfors den 21 februari 2002

I enlighet med statsrådets beslut fattat på föredragning från justitieministeriet, föreskrivs med stöd av 1 kap. 2 § 3 mom. lagen den 19 december 1889 (39/1889) om verkställighet av straff, sådant det lyder i lag 137/2001:

1 §

I Vanda stad inrättas den 1 mars 2002 Vanda fängelse. Helsingfors rannsakningsfängelse, som är beläget i Helsingfors stad, läggs ned den 1 juni 2002.

2 §

I Vanda fängelse placeras fångar från och med en tidpunkt som bestäms av brottspåföljdsverket.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 21 februari 2002

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Regeringsråd Leena Kuusama

Nr 139

Statsrådets förordning
om ändring av äktenskapsförordningen

Given i Helsingfors den 21 februari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, *ändras* i äktenskapsförordningen av den 6 november 1987 (820/1987) 2—4 § och 14 § 1 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 2 § delvis ändrad i förordning 832/1999, 3 § i sistnämnda förordning, 4 § i förordning 134/1997 och 14 § 1 mom. i förordning 392/1994, samt *fogas* till förordningen en ny 5 § i stället för den 5 § som upphävts genom förordning 134/1997 samt nya 5 a—5c §, en ny 11 a § och en ny 18 a § som följer:

2 §

Om sådana uppgifter om den förlovade som behövs vid hindersprövning inte finns i befolkningsdatasystemet, skall den förlovade till den som prövar hinder mot äktenskap lämna ett av en främmande stats behöriga myndighet utfärdat intyg för prövning av hinder mot det äktenskap som skall ingås.

Om den förlovade visar att sådan utredning som avses i 1 mom. inte kan erhållas, kan den som prövar hinder mot äktenskap, om den andra av de förlovade samtycker till det, pröva hinder mot äktenskap på grundval av någon annan skriftlig utredning som kan anses vara tillförlitlig. Den som prövar hinder mot äktenskap kan vid behov inhämta utrikesministeriets eller utlänningsverkets utlåtande om sådana omständigheter som påverkar utredningens tillförlitlighet och tillräcklighet samt huruvida det går att få uppgifter som behövs för hindersprövningen från den främmande staten i fråga.

3 §

Om en förlovads rätt att ingå äktenskap är beroende av att äktenskapet är tillåtet enligt en främmande stats lag, skall den förlovade

till den som prövar hinder mot äktenskap lämna ett av den främmande statens behöriga myndighet utfärdat intyg över att den förlovade inte lever i äktenskap och att det inte enligt den statens lag finns hinder mot det äktenskap som skall ingås.

I stället för det intyg som nämns i 1 mom. kan den i 1 mom. avsedda förlovade till den som prövar hinder mot äktenskap lämna

1) ett av den främmande statens behöriga myndighet utfärdat intyg över vad som föreskrivs i den främmande statens lag angående förutsättningar för och hinder mot äktenskap,

2) ett i 2 § 1 mom. avsett intyg.

Ett intyg som avses i 2 mom. 1 punkten behövs dock inte, om den som prövar hinder mot äktenskap vet att det enligt den främmande statens lag inte finns hinder mot äktenskapet.

Om det av det intyg som avses i 2 mom. 1 punkten framgår att det för äktenskap krävs tillstånd av en myndighet, någon annan persons samtycke, avvittring av egendomen efter ett tidigare äktenskap, iakttagande av bestämmelser om väntetid eller något annat

motsvarande, skall också en utredning över att ett sådant krav har uppfyllts läggas fram.

4 §

Om den som prövar hinder mot äktenskap med stöd av 108 § 3 mom. äktenskapslagen anser att hinder mot äktenskap kan prövas enligt finsk lag, tillämpas 2 § på den utredning som en förlovad skall lämna till den som prövar hinder mot äktenskap.

5 §

Ett intyg som avses i 2 § 1 mom. och 3 § är i kraft i fyra månader från att det utfärdades, om inte någon annan giltighetstid angetts i intyget.

Är intyget utfärdat på ett språk som den som prövar hinder mot äktenskap inte är skyldig att förstå, kan han kräva att en officiellt bestyrkt översättning fogas till intyget.

Om inte annat följer av en överenskomst med en främmande stat, skall på det intyg som avses i 1 mom. finnas ett bevis av en diplomatisk eller konsulär tjänsteman i Finlands eller den främmande statens tjänst om att intyget har utfärdats av en behörig myndighet. Ett bevis behövs dock inte, om den som prövar hinder mot äktenskap vet att handlingen utfärdats av en behörig myndighet eller om det är fråga om ett i 3 § 1 mom. eller 2 mom. 1 punkten avsett intyg som utfärdats av den främmande statens i Finland verk samma diplomatiska eller konsulära tjänsteman.

5 a §

Om en förlovads rätt att ingå äktenskap är beroende av att äktenskapet är tillåtet enligt en främmande stats lag, skall den förlovade lämna den som prövar hinder mot äktenskap

1) en skriftlig försäkran om att det varken enligt äktenskapslagen eller enligt den främmande statens lag finns några hinder mot det äktenskap som skall ingås, och

2) en i 12 § 2 mom. äktenskapslagen avsedd anmälan.

5 b §

Den som begär ett intyg som avses i 111 § äktenskapslagen skall lämna den som prövar

hinder mot äktenskap en sådan försäkran och en sådan anmälan som avses i 12 § äktenskapslagen.

5 c §

Vid begäran om hindersprövning, skall den som prövar hinder mot äktenskap lämna de förlovade en skriftlig redogörelse för äktenskapets rättsliga verkningar.

2 kap.

Vigsel

11 a §

Bestämmelserna i 10 och 11 § tillämpas också på den som med stöd av ett i 112 § äktenskapslagen avsett tillstånd har förrättat en vigsel i en främmande stat.

3 kap.

Särskilda stadganden

14 §

Domstolen skall till rättsregistercentralen sända meddelande om följande handlingar som domstolen registrerat:

1) yrkande som avses i 35 § 4 mom. äktenskapslagen om att ingendera maken skall ha giftorätt i den andra makens egendom,

2) äktenskapsförord som avses i 43 § 2 mom., 131 § 3 mom. och 135 § 3 mom. äktenskapslagen,

3) avvittringshandling som avses i 105 § äktenskapslagen,

4) boskillnadsdomar som avses i 4 § 3 mom. lagen angående införande av äktenskapslagen,

5) i 130 § äktenskapslagen avsett avtal mellan makar om vilken lag som skall tillämpas på deras förmögenhetsförhållanden.

18 a §

Utrikesministeriet och undervisningsministeriet skall göra en anmälan till befolkningsregistercentralen om vigselrätt som har beviljats med stöd av 112 eller 113 § äktenskapslagen. I anmälan skall uppges

1) namnet på den person som beviljats

vigselrätt, dennes personbeteckning eller födelsetid, tjänsteställning, yrke eller uppgift samt stationeringsort,

2) eventuella villkor för eller begränsningar i vigselrätten,

3) datum för beslutet om vigselrätt samt beslutets innehåll och giltighetstid.

Om undervisningsministeriet har beslutat att vigselrätten är ansluten till en viss tjänst, befattning eller uppgift, skall i anmälan i stället för vad som föreskrivs i 1 mom. 1 punkten uppges

1) namnet på den myndighet eller det samfund som har beviljats vigselrätt samt myndighetens eller samfundets hemort,

2) den tjänst, befattning eller uppgift som vigselrätten är ansluten till.

Angående återkallande av vigselrätt skall anmälas på samma sätt.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Helsingfors den 21 februari 2002

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Lagstiftningsråd *Markku Helin*

Nr 140

Statsrådets förordning**om upphävande av vissa bestämmelser i förordningen om tillämpning av lagen angående vissa familjerättsliga förhållanden av internationell natur**

Given i Helsingfors den 21 februari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, föreskrivs:

1 §
Genom denna förordning upphävs i förordningen den 28 december 1929 om tillämpning av lagen angående vissa familjerättsliga förhållanden av internationell natur (419/1929) 1—8, 10 och 11 a §, sådana de lyder,

1—8 och 10 § i förordning 821/1987 och 11 a § i förordning 423/1993.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Helsingfors den 21 februari 2002

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Lagstiftningsråd Markku Helin

Nr 141

**Statsrådets förordning
om registrerat partnerskap**

Given i Helsingfors den 21 februari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, föreskrivs med stöd av 10 § 2 mom. och 16 § lagen den 9 november 2001 om registrerat partnerskap (950/2001):

1 §

Vid tillämpning av 10 § lagen om registrerat partnerskap (950/2001) skall med finskt medborgarskap jämföras medborgarskap i Danmark, Island, Nederländerna, Norge, Sverige och Tyskland.

2 §

Vid prövning av hinder mot registrering av partnerskap, skall magistraten också reda ut om partnerskapet kan registreras i Finland enligt 10 § lagen om registrerat partnerskap. Vid prövning av hinder mot registrering av partnerskap skall i övrigt tillämpas 1, 2 och 5 § äktenskapsförordningen (820/1987).

3 §

Till dem som begär prövning av hinder mot registrering av partnerskap skall ges en skriftlig redogörelse för de rättsliga verkningar som registreringen av partnerskap har.

Helsingfors den 21 februari 2002

Justitieminister *Johannes Koskinen*

4 §

Magistraten skall samla alla handlingar som gäller prövning av hinder mot registrering av ett visst partnerskap till en akt. Magistraten skall föra en förteckning över hindersprövningar.

5 §

Den myndighet som avses i 4 § i lagen om registrerat partnerskap är skyldig att utföra registreringen oberoende av var parterna har hemkommun.

6 §

Bestämmelserna i 6 a, 8, 10 och 11 § äktenskapsförordningen tillämpas också på registrering av partnerskap.

7 §

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Lagstiftningsråd Markku Helin

Nr 142

Statsrådets förordning
om verkställande av konkurrensbrottsavgifter

Given i Helsingfors den 21 februari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, föreskrivs med stöd av 29 § lagen den 27 maj 1992 om konkurrensbegränsningar (480/1992):

1 §

Verkställande av konkurrensbrottsavgift

Rättsregistercentralen sköter verkställandet av beslut som gäller bestämmande av konkurrensbrottsavgifter enligt 8 § lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992).

Beslut av marknadsdomstolen om bestämmande av en konkurrensbrottsavgift skall meddelas Rättsregistercentralen.

2 §

Ändring och bestämmande av konkurrensbrottsavgift i högsta förvaltningsdomstolen

Om högsta förvaltningsdomstolen ändrar marknadsdomstolens beslut så, att en konkurrensbrottsavgift avlyfts eller beloppet ändras, skall högsta förvaltningsdomstolen underrätta Rättsregistercentralen om sitt beslut.

Högsta förvaltningsdomstolen skall också underrätta Rättsregistercentralen om beslut i vilka högsta förvaltningsdomstolen i första instans har bestämt en konkurrensbrottsavgift.

3 §

Återbetalning av konkurrensbrottsavgift

Rättsregistercentralen skall utan ansökan återbetala en konkurrensbrottsavgift, om det beslut som gäller avgiften har upphävts eller om avgiftsbeloppet har sänkts.

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Rättsregistercentralen sköter verkställandet också av sådana beslut som har fattats i konkurrensrådet eller högsta förvaltningsdomstolen före denna förordnings ikraftträdande och i fråga om vilka verkställighetsåtgärderna ännu inte har slutförts.

Helsingfors den 21 februari 2002

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Lagstiftningsrådet Eija Siitari-Vanne

Nr 143

Statsrådets förordning**om ändring av 2 § statsrådets förordning om utnämning av domare**

Given i Helsingfors den 21 februari 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 17 maj 2000 om utnämning av domare (427/2000) 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i förordning 162/2001, som följer:

2 §

Ledigförklaring av tjänster

Domstolarna förklarar domartjänster lediga enligt följande:

1) högsta domstolen förklarar lediga att sökas tjänsterna som hovrättspresident och tjänsten som försäkringsöverdomare och president vid arbetsdomstolen,

2) högsta förvaltningsdomstolen förklarar lediga att sökas tjänsterna som överdomare vid förvaltningsdomstolarna och tjänsten som överdomare vid marknadsdomstolen,

3) den behöriga hovrätten förklarar lediga att sökas tjänsterna som hovrättslagman,

hovrättsråd, lagman vid tingsrätterna, tingsdomare samt jordrättsingenjör,

4) den behöriga förvaltningsdomstolen förklarar lediga att sökas tjänsterna som förvaltningsrättsdomare,

5) försäkringsdomstolen förklarar lediga att sökas tjänsterna som försäkringsdomare,

6) arbetsdomstolen förklarar ledig att sökas tjänsten som arbetsdomstolsråd och

7) marknadsdomstolen förklarar lediga att sökas tjänsterna som marknadsrättsdomare.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Helsingfors den 21 februari 2002

Justitieminister *Johannes Koskinen*Lagstiftningsrådet *Eija Siitari-Vanne*

Nr 144

Justitieministeriets förordning om marknadsdomstolen

Given i Helsingfors den 21 februari 2002

I enlighet med justitieministeriets beslut föreskrivs med stöd av 4 §, 7 § 2 mom. och 17 § 1 mom. marknadsdomstolslagen (1527/2001) den 28 december 2001:

1 §

Övrig personal vid marknadsdomstolen

Vid marknadsdomstolen kan utöver de tjänster som nämns i 2 och 7 § marknadsdomstolslagen (1527/2001) också finnas andra tjänster samt personal i arbetsavtalsförhållande. Den personal som avses här utnämns eller anställs av överdomaren.

2 §

Utnämningsärenden i plenum

Marknadsrättssekreterarna utnämns av plenum.

Plenum avgör även ärenden som gäller utnämning av marknadsrättsdomare för viss tid som överstiger två månader.

3 §

Tjänstledighet för överdomaren

Överdomaren kan ta ut tjänstledighet högst 30 dagar om året. Tjänstledighet utöver detta beviljas av högsta förvaltningsdomstolen.

Vid förhinder för överdomaren sköts hans eller hennes uppgifter av den enligt tjänsteår äldsta marknadsrättsdomaren som är i tjänst.

4 §

Tjänstledighet för marknadsrättsdomare, marknadsrättssekreterare och annan tjänsteman samt skötsel av tjänst

Marknadsrättsdomare beviljas tjänstledighet för kortare tid än ett år av överdomaren. Tjänstledighet för ett år eller en längre tid beviljas av högsta förvaltningsdomstolen.

Beslut om hur en tjänst som marknadsrättsdomare skall skötas när tjänsten tillsätts eller under tjänstledighet fattas enligt vad som bestäms i lagen om utnämning av domare (205/2000).

Överdomaren beslutar om beviljande av tjänstledighet för marknadsrättssekreterare och annan tjänsteman vid marknadsdomstolen och om skötseln av tjänst under tjänstledighet. Överdomaren beslutar dessutom hur en sådan tjänst eller uppgift skall skötas så länge tjänsten eller uppgiften inte har tillsatts.

5 §

Överdomarens uppgifter

När överdomaren leder marknadsdomstolens verksamhet skall han eller hon

1) dra försorg om och utveckla domstolens funktionsduglighet samt se till att resultatmålen uppnås,

2) övervaka att tillämpningen av rättsgrundsatser och tolkningen av lag är enhetlig i marknadsdomstolens avgöranden,

3) ställa upp resultatmål för marknadsdomstolen efter att ha hört alla personalgrupper,

4) ge utlåtande om marknadsrättsdomarens ansökan om tjänstledighet då högsta förvaltningsdomstolen har beslutanderätt i ärendet,

5) vid behov göra en framställning till högsta förvaltningsdomstolen om skötseln av en tjänst som marknadsrättsdomare.

6 §

Behörighet att avgöra förvaltningsärenden

Överdomaren avgör de förvaltningsärenden om vilka det inte stadgats eller föreskrivits att de skall avgöras i plenum eller av någon annan tjänsteman vid marknadsdomstolen. Överdomaren kan förbehålla sig rätten att avgöra ett förvaltningsärende som annars skall avgöras av någon annan tjänsteman vid marknadsdomstolen.

Överdomaren kan överföra sin beslutanderätt i ett förvaltningsärende på plenum.

7 §

Förordnande av förvaltningschef och förvaltningschefens uppgifter

Överdomaren kan förordna någon av marknadsdomstolens tjänstemän att vara förvaltningschef. Överdomaren kan överföra sin beslutanderätt i ett förvaltningsärende på den tjänsteman som är förvaltningschef. Ärenden som gäller skötsel av en tjänst som marknadsrättsdomare eller ärenden som avses ovan i 5 § får dock inte överföras.

Marknadsdomstolens förvaltningschef har till uppgift att

1) avgöra de förvaltningsärenden som överdomaren har överfört på honom eller henne,

2) leda och övervaka kansliarbetet vid marknadsdomstolen,

3) sköta den interna informationen och informationen till allmänheten om marknadsdomstolens verksamhet,

4) sköta planeringen och ordnandet av utbildningen,

5) för plenum och för överdomaren bereda och föredra de ärenden som gäller marknadsdomstolens förvaltning.

8 §

Ledningsgrupp

Marknadsdomstolen skall ha en ledningsgrupp. Ledningsgruppen biträder överdomaren i arbetet att leda och utveckla domstolen.

Till ledningsgruppen hör överdomaren som ordförande samt den tjänsteman som är förvaltningschef, om en sådan har förordnats. Till ledningsgruppen hör också annan personal vid marknadsdomstolen enligt vad som närmare bestäms i arbetsordningen för marknadsdomstolen. I arbetsordningen bestäms också om val av dessa personer till ledningsgruppen samt om deras mandattid.

9 §

Ärenden som behandlas i ledningsgruppen

I ledningsgruppen behandlas

1) förslag till arbetsordning för marknadsdomstolen,

2) förslag till resultatmål för marknadsdomstolen,

3) uppföljning av hur resultatmålen för marknadsdomstolen har nåtts,

4) förslag till marknadsdomstolens budget,

5) utbildningsplanen för personalen,

6) andra ärenden som bestäms i arbetsordningen,

7) andra ärenden som överdomaren bestämmer.

10 §

Sakkunnigledamöternas arbetsmängd

Mängden av arbete för sakkunnigledamöterna i bisyssla fördelas jämnt med hjälp av ett altemneringssystem som baserar sig på en på förhand fastställd sammanträdesplan eller på andra arrangemang. Systemet kan preciseras genom föreskrifter i arbetsordningen.

11 §

Principer för olika grupper av konkurrens-ärenden

I de ärenden om vilka föreskrivs i lagen om konkurrensbegränsningar (480/1992) förordnas sakkunnigledamöterna i bisyssla på basis av ärendets rättsliga och övriga natur med beaktande av följande omständigheter så att i mån av möjlighet i sammansättningen finns företrädare:

1) de sakkunnigledamöter som företräder sakkunskap inom antingen konkurrensrätt, ekonomiska vetenskaper eller näringslivet i ärenden som gäller förbjuden eller skadlig konkurrensbegränsning,

2) de sakkunnigledamöter som företräder sakkunskap inom konkurrensrätt, ekonomiska vetenskaper eller näringslivet i ärenden som gäller ändringssökande och i ärenden som gäller utdömande av ett vite som konkurrensverket har förelagt,

3) de sakkunnigledamöter som företräder sakkunskap inom konkurrensrätt, näringslivet, ekonomiska vetenskaper eller ekonomiska frågor i ärenden som gäller tillsyn över företagsförvärv.

12 §

Principer för olika grupper av upphandlingsärenden

I de ärenden om vilka föreskrivs i lagen om offentlig upphandling (1505/1992) förordnas sakkunnigledamöterna i bisyssla på basis av ärendets rättsliga och övriga natur med

beaktande av följande omständigheter:

1) i ansökningsärenden förordnas sakkunnigledamöterna bland de sakkunnigledamöter som företräder sakkunskap inom upphandling, konkurrensrätt eller ekonomiska frågor,

2) i ärenden för vilka marknadsdomstolen utfärdar ett temporärt åläggande för den tid marknadsdomstolen behandlar ärendet förordnas sakkunnigledamöterna bland de ledamöter som är förtrogna med upphandling eller konkurrensrätt.

13 §

Principer för olika grupper av marknadsrättsliga ärenden

I de ärenden om vilka föreskrivs i lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden (1528/2001) förordnas sakkunnigledamöterna i bisyssla på basis av ärendets rättsliga och övriga natur med beaktande av följande omständigheter:

1) i ärenden som gäller konsumentskydd i första hand bland de sakkunnigledamöter som är förtrogna med konsumentskydd och marknadsföring och utöver detta skall en sakkunnigledamot som känner näringslivet eller är insatt i ekonomiska frågor i mån av möjlighet förordnas till sammansättningen,

2) i ärenden mellan två näringsidkare förordnas sakkunnigledamöterna i första hand bland de sakkunnigledamöter som är förtrogna med marknadsföring, näringslivet eller ekonomiska frågor,

3) i ärenden som gäller indrivnings-, placerings- eller försäkringsverksamhet förordnas sakkunnigledamöterna i första hand bland de ledamöter som är förtrogna med konsumentskydd och marknadsföring och utöver detta skall en sakkunnigledamot som känner näringslivet eller är insatt i ekonomiska frågor i mån av möjlighet förordnas till sammansättningen,

4) i ärenden som avses i alkohollagen (1143/1994) och lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning (693/1976) förordnas sakkunnigledamöterna i första hand bland de sakkunnigledamöter som är förtrogna med marknadsföring.

14 §

Arbetsordning

De principer för förordnande av sakkunnigledamöter som avses ovan kan preciseras i domstolens arbetsordning.

15 §

Sändande av arbetsordningen för kännedom

Marknadsdomstolen skall sända sin arbetsordning till justitieministeriet, högsta domstolen och högsta förvaltningsdomstolen för kännedom.

Helsingfors den 21 februari 2002

Justitieminister *Johannes Koskinen*

16 §

Arvoden till sakkunnigledamöter

Justitieministeriet fastställer grunderna för arvoden till sakkunnigledamöter.

17 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2002.

Lagstiftningsrådet Eija Siitari-Vanne

Nr 145

Handels- och industriministeriets förordning**om ändring av 3 och 4 § handels- och industriministeriets förordning om grunderna för den ersättning som skall betalas till den som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster**

Given i Helsingfors den 20 februari 2002

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut
ändras i handels- och industriministeriets förordning den 21 december 2000 om grunderna för den ersättning som skall betalas till den som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster (1204/2000) 3 § 1 mom. och 4 § 1 mom. som följer:

3 §

Grundersättning

Den grundersättning som skall betalas för produktion av ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster är 0,66 euro per år och invånare i verksamhetsområdet.

betalning av tilläggsersättning utgör skillnaden mellan anslaget i statsbudgeten och det sammanlagda beloppet av grundersättningen som har beräknats enligt 3 §. Av tilläggsersättningen allokeras 25 000 euro till både Södra Finlands län och Västra Finlands län. Resten av tilläggsersättningen delas mellan länen så att varje län får en lika stor del, dock så att Ålands läns andel är en fjärdedel av de övriga lärens andel.

4 §

Tilläggsersättning

Det eurobelopp som kan användas för

Denna förordning träder i kraft den 28 februari 2002.

Helsingfors den 20 februari 2002

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Överinspektör Ulla Karhu

Nr 146

Jord- och skogsbruksministeriets meddelande**om jord- och skogsbruksministeriets förordning om utbetalning av non food -trädesbidrag inom ramen för stödet för jordbruksgrödor (CAP-stöd) för 2001**

Utfärdat i Helsingfors den 22 februari 2002

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 4 § lagen den 25 februari 2000 om Finlands författningssamling (188/2000):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande förordning:

Förordningens rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSM:s förordning om utbetalning av non food -trädesbidrag inom ramen för stödet för jordbruksgrödor (CAP-stöd) för 2001	10/02	22.2.2002	27.2.2002

Förordningen har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Förordningen kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, (Mariegatan 23, Helsingfors), PB 310, 00023 Statsrådet, telefon (09) 5765 111.

Helsingfors den 22 februari 2002

Jord- och skogsbruksminister *Raimo Tammilehto*

Överinspektör Mika Survonon